युक्त्याधिष्ठितानि विश्वासाचारनुष्ठानानि

अस्मिन्काले बहुः प्राधान्यम् अर्हन्ति एकं विषयं अस्ति 'युक्त्याधिष्ठितानि विश्वासाचारनुष्ठानानि इति। केरलराज्यं दैवस्य स्वदेशं इति वैदेशिकाः यात्रिकाः च अस्य राज्यस्य विशेषणं करोति। किन्तु अद्युना केरलराज्यं पिशाचानां गृहं अस्ति। सर्वेपि मनुष्याः आचारनुष्ठनलङ्कनं करणीयं बहुः उत्सुकः अस्ति। पौराणिककाले एव सर्वे मानवाः विश्वासाचारनुष्ठानानि पालनीय एवं तस्यायां जीवितं नयति स्म। किन्तु अद्युना विश्वासः, आचारः, अनुष्ठानः च अन्नविश्वासः इति सर्वे कथयति। एतत्सर्वे उचितं नास्ति।

विश्वासाचारनुष्ठानपठने देवभाषा, संस्कृतम् बहुः भागभागित्वम् करोति। पुनः संस्कारपठनेऽपि संस्कृतम् अन्यावश्यकम् अस्ति। किन्तु अद्युना संस्कृतभाषापठने कानिचन मानवानि न तत्परः अस्ति। विश्वासलङ्कनानि एकं उचितं कार्यं इति सर्वे चिन्तयन्ति। अस्मिन् काले संभवितुं प्रश्नानि अस्माकम् चिन्तायाः अधीनः अस्ति। उदाहरणेन शबरिमला प्रश्नम्। पौराणिककालादारभ्य सर्वे मानवाः अपि शबरिमलायां नेतुं नियमाः, पुनः आचारः, अनुष्ठानः च क्रमेण अपालयत्। अस्मिन् काले सर्वोपि मानवाः यत् उचितं इति अचिन्तयत्। किन्तु केचन दिनस्य अन्ते कानिचन मानवानि यत् लङ्कनं कर्तुं आगमिष्यति। आचारलङ्कने बहु तत्पराः जनाः उचितः परिणितफलं च अनुभविष्यति इति कार्ये संशयः न अस्ति।

आचारनुष्ठानलङ्कनस्य परिणितफलं मानवकुलानां उन्मूलनाशनं भवेत् । मानवकुल । चिन्तयितुं एकं विषयः अस्ति यत् प्रवर्तनानां परिणितुफलं अस्माकम् गुणः, नाशः च किं ददाति । केचन दिनस्य अन्ते अस्माकं नीचप्रवर्तनानां परिणितफलं वयं अनुभवन्तः । तत् जलोपप्लवः आसीत् । जलोपप्लवेन अस्माकम् केरलराज्यस्य भूरिभागं स्थलाः जलेन नशितुं अभवत् । तदुपरि बहुः जनाः प्रलयेन मारितवन्तः च, सर्वेपि मानवाः बहुः भयचकिताः च आसीत् । यत् जलोपप्लवः भूमीं एकं मासे ताण्डवं कुर्वन्ति।

आचारलङ्कनस्य परिणितफलं किं आसीत् ?

- यत् विषयं सर्वे मानवाः च अपि चिन्तयितुं । चिन्तयितुं - वयं अस्माकम् जीवनस्य, कुलस्य च उन्मूलनाशनम् कुर्वन्तुं बहु तत्परः । युक्त्याधिष्ठितानि विश्वासानि, आचारानि, अनुष्ठानानि च एव पौराणिककालादारभ्य मानवाः अपालयत् । समत्वम् सर्वे मानवानाम् अवकाशमस्ति। दरिद्रः, स्त्री, पुरुषः, छात्राः, विद्यार्थी, विविधमतस्थाः एतेभ्यानं व्यत्यासं अकरोत् एकं उचितं अवकाशं नास्ति, किन्तु मौलिकावकाशन् अपेक्ष्य उन्नततले अस्ति विश्वासः, दैवविश्वास् अनुष्ठानः च। सर्वेपि मानवानि तस्य विश्वासेन आगमिष्यति इति दैवस्य आग्रहः ।

"मातृदेवोभव पितृदेवोभव
आचार्यदेवोभव अतिथिदेवोभव
राष्ट्रदेवोभव"

अस्मिन् उपनिषत्वाक्ये प्रचाल्यमान मूल्यानां मध्ये आचारनुष्ठानपालनीयानामपि बहु प्राधान्यमस्ति। भारतीयसांस्कारिकदर्शने 'वसुधैवकुटुम्बकम्' बहुः प्राधान्यम् अर्हन्ति एकं बृहत्तमं शृंगला अस्ति। अस्मिन् शृंगलायां सांस्कारिकमूल्यानां, आचारनुष्ठानपालनीयां, विश्वासपालनीयां च एतेभ्यः बहुः प्राधान्यम् अर्हन्ति। तस्मिन् शृंगलायां एतेभ्यः मूल्यपालनीयानां परिणितफलं किं अस्ति, तस्य लङ्कनायां परिणितफलं किं आसीत् इति विशतकरोति। तत्सर्वे अस्माकम् मनसः आयाति चेत् अस्माकम् सर्वे उचितानि कार्योनि एव संभविष्यति। अस्मिन् कार्ये अस्माकम् श्रद्धामपि अत्यावश्यकम्

पौराणिककालस्य मानवाः सर्वेपि बहु शिक्षणं लब्धुं मानवाः न आसीत्। किन्तु अधुना सर्वेपि मानवाः अपि बहुः शिक्षणं लब्धुं मानवाः अस्ति। तस्यायां प्रवर्तनानामपि अस्माकम् मनांसि बहु दुःखं ददाति कार्योपि अस्ति। यत्सर्वे अस्माकम् नीचचिन्तायां परिणितफलं अस्ति। अस्मिन् मण्डलकाले अस्माकम् आचारनुष्ठानस्य प्रथमगणनीय शबरिमलायां आचारलङ्कनं अभवत्।

"सत्यं वद
धर्मं चर
स्वाध्यायात् मा प्रमथा"

यत् उपनिषत्वाक्यं सर्वे पठितवन्तं एकं मूल्यः अस्ति। सर्वेपि आचारनुष्ठानपालनं कर्तुं भूमौ आगमिष्यति इति वयं सर्वे समये चिन्तयितुं एकं कार्यं अस्ति। मानवकुलस्य गुणानि भवितुं इति मन्ये सर्वे आचारनुष्ठानपालनं कर्तुं एव जीवने विजयवान् भवेत्। अस्मिन् काले नैतिकमूल्यपठने देवभाषा संस्कृतम् बहु प्राधान्यम् अर्हन्ति। संस्कारपठने संस्कृतस्य बहुः शाखाः अस्ति। उदाहरणेन सुभाषित्। सुभाषितम् जीवितविजयस्य कारणं, मूल्याधिष्ठितशिक्षणे च अस्माकं साहाय्यं करोति। सर्वे मानवाः अस्मिन्काले संस्कृतपठने तत्पराः भवितुं इति अस्माकम् आवश्यः अस्ति।

"सरलभाषा संस्कृतम्
सरसभाषा संस्कृतम्"

"अनुष्ठानपालनीये च वयं, केरलीयाः,
अस्मिन् काले न तत्पराः अस्ति। उदाहरणेन
ओणम्, विषु, उत्सवाः च। अस्माकम् देशीयोत्सवः
अस्ति ओणम्। ओणस्य दिने सर्वेपि मानवाः बहुः
सन्तोषवान्, सन्तोषवतिः च आसीत्। तयोः ओणस्य
दिने नूतनवस्त्राणि धरति, वर्णप्रकोष्टम् निर्मिष्यति,
सद्या खादन्ति च। सर्वेपि मानवानां ओणम् प्राधान्य-
दिनं आसीत्। सर्वेपि, व्यत्यासरहितेन ओणम्
आगोष्यते। किन्तु अधुना ओणम् एकं अप्रधानदिनं
आसीत्।"

पौराणिककालस्य
आचारः, अनुष्ठानः, विश्वासः
च पालयितुं!

"आचारनुष्ठानपालनं अस्माकम् जीवने बहु सन्तोषम्,
गुणानि च ददानि"- इति महत्तत्वं अस्मिन् काले वयं
विस्मरन्ति। यच्चिन्ता उचितं नास्ति। अस्माकम् चिन्तानां
नूतनचिन्ता आगमिष्यति मनुष्यकुलानां उन्मूलनाशनं
न भवेत्।

आचारानुष्ठानपालनीयः पौराणिककालादारभ्य

सर्वे मानवाः पालितवन्तः आसीत्। तस्यायां प्रवर्तनेन अस्माकम् केरलं "दैवस्य स्वदेशं" इति वैदेशिक यात्रिकाः च अस्य राज्यस्य विशेषणं करणीयं। वैदेशिकाः अस्माकम् आचारः, अनुष्ठानः च वैदेशिकराज्यानां अद्यापि पालयितुं। किन्तु अधुना वयं तस्यायां प्रवर्तनं, भाषा, अन्धविश्वासः, नीचचिन्ता च अद्य पालितवन्तः। यत् उचितं नास्ति। अस्माकम् चिन्ता, प्रवर्तनं च अस्माकमपि नाशनस्य भवेत्।

" आचारः, अनुष्ठानः, विश्वासः
च पालयितुं सदा चेत् अस्माकम्
मानवकुलं सदा
सन्तोषितवन्तः भवेत्।"

इति वयं सदा चिन्तयितुं एकं कार्यं अस्ति।
सर्वेपि अस्माकम् जीवितं

"सदा पालयितु आचारः
सदा जयितुं जीवने।"

आचारनुष्ठानपालनेन अस्माकम् जीवने सदा सन्तोषितवन्तः अभवत्। दैवम् अस्माकम् श्रेष्ठाः अस्ति। वयं तु पुत्राः। दैवम् संरक्षायितुं अस्माकम् कर्तव्यमेव

"सर्वे भवन्तु सुखिनः
सर्वे सन्तु निरामया
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु
मा कश्चित् दुःखभाग् भवेत्"

"-जयतु भारतं
जयतु संस्कृतम्।"